

Sygn. akt II Ca 508/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras SSO Paweł Szwedowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko M. P.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 9 lipca 2015r. sygn. akt III RC 102/15

Zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu następujące brzmienie:

1. oddala powództwo,
2. nie obciąża powoda kosztami postępowania.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Paweł Szwedowski

II Ca 508/15

UZASADNIENIE

Powód R. P. wniósł o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec pełnoletniego syna M. P..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 9 lipca 2015 r. ustalił, że obowiązek alimentacyjny powoda R. P. wobec pozwanego M. P. określony w wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie III RC 584/08 wygasł z dniem 1 lipca 2015 r.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zarzucając naruszenie prawa materialnego – art. 138 i 133 k.r.o. oraz błędy w ustaleniach faktycznych i ocenie zgromadzonego materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Z prawidłowych ustaleń Sądu Rejonowego jednoznacznie wynika, że pozwany – mimo osiągniętych dochodów – nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Usprawiedliwione potrzeby powoda wynoszą minimum 1250 zł. Na te koszty składają się koszty wyżywienia w wysokości 300 zł miesięcznie, koszty zakupu środków czystości 30 zł miesięcznie, koszty zakupu ubrania w kwocie 40 zł miesięcznie, koszty studiów zaocznych w wysokości 380 zł miesięcznie i koszty korzystania z akademika kwota 500 zł miesięcznie. Natomiast osiągnięte dochody przez pozwanego zamykają się w kwocie około 1000 zł miesięcznie.

Z powyższego wynika, że pozwany nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Na całkowite zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb brakuje mu około 250 zł miesięcznie.

Z powyższych okoliczności jasno wynika, że obowiązek alimentacyjny pozwanego nadal istnieje. Wysokość tego obowiązku nie jest przedmiotem badania Sądu, gdyż powód nie wnosił o obniżenie zasądzonych od niego alimentów, ale o ustalenie, że obowiązek ten wygasł. Okoliczność, że część potrzeb pozwanego zaspokaja jego matka świadczy tylko o tym, że nie jest on w stanie utrzymać się samodzielnie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 386 k.p.c., orzec jak w sentencji.